

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

SAMO ŠE 4 KM MAKADAMA

Na sestanku predstavnikov kamniške in šišenske občinske skupščine je bilo govora o asfaltiranju 4 km odseka republiške ceste med Mostami pri Komendi in Vodiciami. Poudarjena je bila zahteva po čimprejšnjem asfaltiranju ter je projektna dokumentacija že v izdelavi. Težave so z denarjem, saj je predvidena vrednost del kar 5 milijonov dinarjev, občani pa niso voljni s samopriskom asfaltirati republiško cesto.

PRVA ŠTEVILKA »SOTOČJA«

Komisija za vzgojo in izobraževanje pri terenski konferenci ZMS Medvode je pričela izdajati glasilo »SOTOČJE«, ki ima namen povezati mlade in skrbeti za boljše obveščeno, obenem pa starejše seznanjati z delom mladih. V prvi številki je polno zanimivega branja o delu terenske konference v zadnjem obdobju, ustanovitvi aktivna mladih združnikov ter vrsta drobnih novic o delu mladinskih aktivov.

FILMSKE PREDSTAVE

V mladinskem klubu v Medvodah so pričeli s predvajanjem celovečernih filmov. V organizaciji mladinskega aktivna Medvode so vsak petek ob 17. uri filmske predstave, ki privabijo precej gledalcev. Predstave so tudi v domu občanov v Sori, in sicer vsak četrtek ob 19. uri.

PESTRA DEJAVNOST

KUD »Oton Župančič« iz Sore je eno najdelavnejših v naši občini in ima zelo razvejano dejavnost. V svojem sestavu združuje ženski, moški in mešani pevski zbor, dramsko in folklorno skupino. Imajo odlične pogoje za delovanje, saj imajo v domu občanov dovolj prostora. Želeli so osnovati tamburaški orkester, toda niso uspeli zbrati instrumentov, tako, da so morali zamisel opustiti.

USPEHI GASILCEV V REPNJAH

Gasilci GD Repnje so na svojem rednem letnem občnem zboru pregledali delo v preteklem letu in si zadali nove naloge v prihodnjem obdobju.

V lanskem letu je društvo praznovalo 15-letnico obstoja in ob tem jubileju doseglo pomembne uspehe. Kupili so nov gasilski avtomobil IMV 1600 B Super in motorno brizgalno Rosenbauer ter zanj odšteli okrog 100.000 din. Gasilci sami so zbrali s prostovoljnimi prispevki 26.000 din, toliko so prispevali tudi iz društvene blagajne, ostalo pa sta prispevali občina Ljubljana-Siška in Občinska gasilska zveza.

V prihodnjem obdobju nameravajo zgraditi nov vodni zbiralnik, kajti ob primeru požara nimajo nobenega dovolj velikega zajetja vode. Postaviti nameravajo tudi primerno lopo, ki bi jo uporabljali za shrambo inventarja.

Predstavniki gasilskega društva so imeli veliko zaslug tudi pri izgradnji novega transformatorja v Repnjah in napeljavi električnega omrežja po vasi, s čimer je omogočena uporaba električnih aparatov po vsej vasi, kar prej zaradi izredno slabega toka ni bilo mogoče. Tudi pri tej investiciji so vaščani pomagali z denarjem in delom.

Pri prijateljih na Kozjanskem

ŠIŠENSKI ŠOLARJI SO OBISKALI VRSTNIKE IZ HENINE

Pred dvainsedemdesetimi leti so zgradili škocjansko osnovno šolo. S samopriskom okoliških kajzarjev, njihovim delom in pa tudi delom žensk in otrok. Tako piše v stari šolski kroniki v nemškem jeziku in lični gotici. Šele nekaj let pozneje so dodali nemškemu tekstu tudi slovenski prevod. Ker pa je bilo šol v Škocjanu takrat na Slovenskem več in se je avstrijsko dopisovanje večkrat zamešalo, so šolo preimenovali v osnovno šolo Henina. To je šola na našem Kozjanskem, kakih 6 km od Jurkloštra. Matična šola pa je v 24 km oddaljenih Rimskih Toplicah. V spomin na XIV. divizijo in ker je heninska šola prva na osvobojenem Štajerskem, nosi danes ime »Osnovna šola Ivan Kovačič-Efenka«, Henina.

Dobro sodelovanje

Ko so se predstavniki občinske skupščine pogovarjali z možmi iz krajevnih skupnosti o delu in predvsem o sodelovanju med KS in skupščino, so ugotovili, da razlogov za negotovanje res ni. Dobro sodelujemo, so menili, le iz krajevnih skupnosti Hinka Smrekarja so se čule pritožbe, da »problema njihovih ulic občina ne razume«, kar pa je ob vedno prekratki proračunski srajčki skoraj razumljivo. V KS Guncleje so se malo pohudovali, češ da uprava prepočasno rešuje zadeve in so to podkrepili kar z njihovim primerom, ko so že davno tega oddali vlogo za namestitev prometnih znakov, pa o teh še sedaj ni ne duha ne sluha. V krajevni skupnosti Komandanta Staneta so menili, da je sodelovanje z občinsko skupščino zelo dobro, saj so bili deležni precej pomoči in razumevanja. Vendar pa, so še dodali, pripombe imajo na dostavo materialov, na katere morajo dati svoje mnenje — mnenje sveta ali komisij, v zelo kratkem času, kar pa otežkoča normalno in učinkovito delo. Tudi ob postavljenih vprašanjih včasih predolgo čakajo na odgovor (ali, če smo še bolj zlobni: včasih le-tega sploh ni). Kakorkoli že, na napakah se tako in tako učimo in prepričani smo, da bo v tem letu, ki je pred nami, pripomb še manj kot do sedaj.

POMLAJENI SEMAFORJI

Semaforji v našem mestu mežikajo že vrsto let in vedno gostejši promet je zastarele naprave že zdavnaj prehitel. Zato so se na prometnem uradu odločili, da postopoma modernizirajo vsa križišča. Z novimi elektronskimi napravami so že (ali pa še bodo) opremljena naslednja križišča: Celovška—Đakovičeva, Celovška—Tržna, Celovška—Ruska, križišče pri delavskem domu, križišče pri Bavarskem dvoru, Miklošičeva—Trg OF in druga... Poleg tega bodo položili tudi podzemno kabelsko omrežje na odseku koordinirane semaforizacije na Celovski in Titovi cesti v dolžini 2240 metrov ter omrežje za koordinacijo križišč na Prešernovi (do Cankarjeve ceste).

• Pionirski odred in mladinska organizacija šišenske osnovne šole Riharda Jakopiča sta za vrstnika iz Henine pripravila zbiralno akcijo. Najbrž jim je spodbudo za to dal učiteljski zbor šole, ki je med svojim članstvom za heninski pionirski odred zbral blizu 200 starih tisočakov. Pionirji in mladinci so zbrali zelo veliko. Kombi, ki ga je na brezplačno vožnjo poslal Lek, je bil premajhen za vsa darila, knjige, igrače, oblačila. Zato so zaprosili za avtobus pri podjetju Kompas, ki so jim ga odobrili skoraj brezplačno.

• Učenka 7. d razreda Ksenija Kogej, ki je bila na srečanju pionirjev v Henini, nam je o tem poslala daljši zapis. Med drugim je napisala:

• »Mimo nas je bežala mračna jesenska pokrajina. Vasice z nizkimi hišami so bile še pogreznjene v meglo, vendar so stare ženice že hodile po njivah. Ko se je mglena zavesa nekoliko dvignila, so nas vsi začudeno gledali. Otroci v skromnih oblačilih so se lovili po travnikih. Pogled mi je zdrsnil na pakete. V njih so bila oblačila za te otroke, ki prav gotovo zaslužijo prav tolikšno mero ljubezni in pozornosti kot mi.

• Kmalu sem se prebudila iz teh premissljevanj, kajti prispeli smo do šole, ki jo obiskujejo otroci iz okolice. Stali so pred vhodom in nam veselo mahali. Njihovi nasmejani in srečni obrazi so kazali, da so našega prihoda zelo veseli. Po svojih močeh so nam pomagali znositi darila v učilnico. Ob pogledu na toliko paketov so se razveselili, kot se majhen nerazvjen otrok razveseli ponujeni pesti bonbonov.

• Hitro smo se seznanili in postali prijatelji. Pogovarjali smo se, kot da se poznamo že od malih nog. Marsikaj zanimivega je vseboval naš prijateljski pogovor. Tako so na primer vedeli povedati, da pri njih ni vseh razredov. Zaradi izseljevanja iz teh krajev primanjkuje otrok v nekaterih razredih. Dijaki obiskujejo drugi, četrti, šesti, sedmi in osmi razred. Zelo so bili presenečeni, ko so zvedeli, da naši učenci zelo neredno obiskujejo šolo. Oni hodijo kljub dolgi poti in slabim pogojem k pouku redno. Pozimi dostikrat gazijo sneg tudi dve uri daleč ali celo več. To so zgovorno pričali tudi njihovi čevlji. Zelo radi so poslušali, ko smo pripovedovali o telovadnici, ki je oni nimajo. Njihova rekreacija je urejevanje majhnega sadovnjaka in cepljenje drv. Morja še niso videli. Poletni se grede večkrat kopat v Celje, v zimskem času pa se sankajo in smučajo.

• Čas slovesa je prišel nenavadno hitro. Še bi se pogovarjali in smejali, občudovali pokrajino in zganjali norčije. A čas se nikoli ne ustavi in tako smo se morali posloviti. Mahali smo si, dokler nam niso njihovi razočarani obrazi izginili izpred oči.

• Naši prijatelji so se vrnili k pouku. Ta pot nam prav gotovo ne bo tako hitro ušla iz spomina. Ostali bodo drobci, ki jih bomo pomnili še dolgo, dolgo.